

A szabadalmi Bírói és Ügyvivői Vizsgálóbírók kinevezése.*

Nominations des Membres du Jury d'Examen des Juges et des Conseils en brevets.

Az iparügyi miniszter a 30.800/1947. Ip. M. számú rendelet (Magyar Közlöny 232. szám) 2. §-ának (2) bekezdése alapján a Kőrös László szabadalmi bírósági elnök elnöklete alatt működő „Szabadalmi bírói és ügyvivői vizsgálóbizottság” tagjaiul az iparügyi minisztérium központi fogalmazási karának létszámába tartozó, egységes bírói és ügyvédi oklevéllel rendelkező tisztviselők sorából *dr. Karczag György* miniszteri osztálytanácsost, *dr. Világhy Miklós* miniszteri tanácsost; a szabadalmi bíróság ítélobírái sorából *dr. Hargitay Gyula* szabadalmi bírósági alelnököt, *dr. Bérczi Antal* szabadalmi bírósági tanácselnököt, *dr. Imre László* szabadalmi ítélobírót, *dr. Zakariás Lajos* szabadalmi ítélobírót, *dr. Vargha György* szabadalmi ítélobírót, *dr. Sályi István* szabadalmi ítélobírót; a szabadalmi ügyvivők és ügyvédek sorából *Aknai Miksa* szabadalmi ügyvivőt, *Kolos Aurél* szabadalmi ügyvivőt, *dr. Preusz Ernő* szabadalmi ügyvivőt, *Tavy Lóránd* szabadalmi ügyvivőt, *dr. Beck Salamon* egyet. ny. rk. tanár, ügyvédet és *dr. Hegedüs Jenő* ügyvédet nevezte ki. (30.800/1. 1947. Ip. M. szám.)

(A kinevezett tagok megbízatása 1952. évi december hó 31-ével jár le. 30.800/1947. Ip. M. sz. rendlet 2. §. (3).)

A Szabadalmi Bíróság hatásköréről.

Dr. Sályi István

*De la compétence de la Cour des Brevets.
Par Dr. E. Sályi.*

A „Magyar Ipar” 7. és 8. számaiban Karczag György dr. és Kolos Aurél tollából egy-egy rendkívül figyelemreméltó tanulmány jelent meg az ipari tulajdonjogi jogszolgáltatás egyes kérdéseiről, nevezetesen a közelmúltban tett, a Szabadalmi Bíróság képesítésére vonatkozó néhány intézkedésről, továbbá a Szabadalmi Bíróság hatáskörének kiterjesztéséről.

Mindkét tanulmány sok olyan megállapítást tartalmaz, amely valószínűleg valamennyi hozzáértőnek, vagy legalább is ezek túlnyomó többségének egybehangzó véleményét fejezi ki. Így pl. azt hiszem, aligha lehetne komolyan vitába szállni azzal az állítással, hogy a több, mint 50 évvel ezelőtt alkotott szabadalmi törvényünk — legalább is egyes részeiben — ma már elavult. Évtizedekre nyulnak vissza az újjáalkotását sürgető és kezdeményező törekvések. Több törvénytervezet is készült, de a körülmények kedvezőtlen alakulása folytán egyik sem

*.) Megjelent a Magyar Közlöny 1947. évi nov. 9-i 255. számában.

juthatott törvényjavaslat formájában a törvényhozás elé. E tervezeteknek is igen kevese pontja volt a szabadalmi ügyekben eljáró bíróságok kijelölése és e bíróságok hatáskörének megállapítása. És az a körülmény, hogy e kérdésben nem sikerült mindenki számára megnyugtató és az államháztartás túlteljesítése nélkül megvalósítható megoldást találni, nyáron hozzájárult ahhoz, hogy a legszebbek is végül az íróasztal fiókjában porosodjanak. Ezért talán nem árt, ha a problémát mindegyik oldalról megkíséreljük megvilágítani.

Induljunk ki Kolos Aurél tanulmányánál abból az ugyancsak aligha vitatható megállapításból, hogy mindazokban az esetekben, amikor a felek közötti jogvita olyan természetű, hogy az eljárás során két műszaki alkotás összehasonlítása válik szükségessé, a jogvita sem pusztán jogi, sem pusztán műszaki ismeretek alapján nem dönthető el. Minthogy pedig a helyes összehasonlítás úgy műszaki, mint szabadalomjogi szempontok szerint történik, nézetem szerint az sem lehetséges, hogy az egymással szorosán összefonódó jogi és műszaki kérdéseket pusztán jogi, vagy pusztán műszaki ismeretek alapján bontsuk szét tisztán jogi és tisztán műszaki kérdésekre.

A műszaki alkotásoknak most említett összehasonlítása el nem kerülhető a felszólalási eljárásban, a szabadalmak megsemmisítésére irányuló perekben, a megállapítási kérelmek elbírálásánál, sőt kényszerengedély iránti, valamint a megvonási perekben is, amikor a szabadalomtulajdonos azzal védekezik, hogy tanulmányát gyakorlatba vette. Feltétlenül szükséges az ilyen összehasonlítás a szabadalomból folyó kizárólagos jogok megsértésére alapított polgári vagy büntető perekben is vagy akár az előhasználat kérdésének elbírálásánál. Ezekben felül azonban elképzelhetők még más, pl. használati engedélyekkel kapcsolatos jogviták is, amelyeknél valamely műszaki alkotásnak a szabadalom tárgyával való összehasonlítása szükségessé válhat.

Mindezekben az esetekben, az elmondottak szerint, a felekre nézve legmegnyugtatóbb bíraskodást természetesen az biztosíthatná, ha az eljárásban résztvevő valamennyi bíró rendelkezne mindazokkal a jogi és műszaki ismeretekkel, amelyek a szóbanforgó jogvita eldöntéséhez szükségesek. Olyan bírák kellenének ehhez, akiknek tehát a teljes jogi képesítésük mellett teljes műszaki képesítésük is van.

Ismerve e képesítések elnyerésének különösen is súlyos feltételei, ilyen kettős képesítés megkövetelése ezidő szerint lehetetlennek látszik. Minden más megoldás azonban szükségképpen csak közelítő megoldás.

A ma érvényben lévő szabadalmi jogrendszerünk többféle ilyen közelítő megoldást is alkalmaz annak biztosítására, hogy a bíraskodás során a szükséges jogi és műszaki ismeretek kellő mértékben álljanak a bíróságok rendelkezésére. Vegyük sorra e megoldásokat.